

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 29 липня 1982 року № 90 [3130]. Ціна 2 коп.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА:
Твій внесок,
комсомол

ХЛІБ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

Живий випуск

СЕРП
МОЛОТ

СПАДКОЄМЦІ

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

СЬОГОДНІ
ПОПЕРЕДУ

Бобринецького району —
на 199 гектарах намолотив
4547 центнерів збіжжя.

ПОМІЧНИК КОМБАЙНЕРА

Григорій Григорович Молодець, ветеран праці, комбайнер колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського району, виборов першість у районному змаганні на жнивах 1980 року. Торік був другим.

А оце знову йде першим. На його «Ниві» напис — зібрати ранні зернові на площі 160 гектарів і намолотити 5600 центнерів зерна. Ранніх у господарстві 2156 гектарів, з них озимої пшениці — 1750.

У жнива вступили 4 «Ниви». Усі комбайнери — люди досвідчені, будучи. Тож і трудове суперництво йде повним ходом.

Першу тислчу центнерів зерна намолотив Молодець. Воучили йому перехідний Червоний прапор колгоспу, вишпел райкому партії. Екіпаж, перепочивши трохи, вирушив далі в загінку.

Звідти ветеран праці шофер Василь Дмитрович Бабаліч робить щодня на тій же «Ниві» — вісім рейсів, везучи щоразу п'ять тонн доброго зерна.

Помічником комбайнера працює Ігор Панкул. Це він нинішнього року, закінчивши середню школу, пішов у тракторну бригаду. Комсомолець переймає добру науку Григорія Григоровича. Не ляс втомі. Працює від зорі до зорі. Бо пам'ятає ілліву хліборобів господарства — впорати ранні зернові за дванадцять робочих днів. Григорію Григоровичу, — пишемо комбайнеру, —

задоволені ви своїм помічником? Переймає він вашу науку?

— Дуже задоволений. Побільше б таких хлопців. Любить працю. Веду я комбайн — стежить пильно за валком. Десь більший він — і Ігор нов злітає, на землю, розправляє все, щоб комбайн не забивався ні на хвилину. Зупиняюсь на огляд — до асфальту придивився, змастить, перевірить і тоді сам уже веде машину. І веде добре. Хороший хлопець!

— А ти, Ігорю, задоволений працею? Не скуцашся за річкою?

— Що ви! Ми ж хліб збираємо! Річка почекать.

— А після жнив що робитимеш?

— Працюватиму в колгоспі до весни.

— Чому до весни?

— Весною піду на службу в Радянську Армію.

— Він більше нічого не сказав. Та сказали його очі. Що дивились на поля. Що зупинились на комбайні.

Комбайнер! Прекрасна професія! Професія хлібороба! Вони плывуть у гоні. Підбирають валки. І струменіть у нозові автомашини добріє зерно. І вбирає, вбирає в себе зерно доброї науки помічник комбайнера жнив 1982 року Ігор Панкул. Пам'ятних для нього, перших жнив.

М. СТОЯН.

Колгосп імені Куйбишева, Новомиргородський район.

Радгосп «П'ятихатський», Петрівський район
Андрію Трюхану, Анатолію Бойку

Дорогі товариші! Обласний комітет комсомолу і редакція газети «Молодий комуніст» з почуттям гордості сприйняли повідомлення про ваші трудові успіхи на жнивному полі — ви першими в області намолотили понад 6000 центнерів зерна, добились рекордного виробітку на агрегат за світловий день — 1026 центнерів.

Бажаємо вам, дорогі друзі, нових трудових успіхів на благо рідної Вітчизни, міцного здоров'я, гарного настрою.

Обком ЛКСМ України.

Редакція газети «Молодий комуніст».

Лише кілька місяців тому Василь РУСНАК (на знімку зліва) закінчив курси трактористів при Петрівському райсільгосптехніци і став працювати трактористом у колгоспі імені Карла Маркса. Коли почалася жнива кампанія, йому доручили комбайн. Сьогодні він — серед правохліпних соціалістичного змагання комбайнерів господарства.

Б'ЄМО ТРИВОГУ!

БЕЗ РУЛЬОВОГО І ВІТРИЛ

ЗАЛИШИЛИСЯ В ГАРЯЧУ ЖИВНУ ПОРУ КОМСОМОЛЬЦІ КОЛГОСПУ «РАССВЕТ» МАЛОВІСКІВСЬКОГО РАЙОНУ

У райкомі комсомолу захоплювались:

— Третина комбайнових екіпажів — комсомольско-молодіжні! Молодець Анатолій!

Анатолій Хмурін, секретар комсомольської організації колгоспу «Рассвет», скромно, промовчав.

Через два тижні він знову зайшов до райкому. Жнива вже були в розпалі.

— Ну, як справи, Толо? Працюють хлопці? — поспішали завідуєль запитання.

Хмурін нелепо здвигнув плечима:

— Працюють...

— Чому ж ти без настрою?

Анатолій вагався.

— Давненько я не бачив молодих жнивників, — признався він нарешті. —

Інше завдання від правління колгоспу дістає.

І почав розповідати.

ЕКСКУРС У НЕДАЛЕКЕ МИНУЛЕ

На початку нинішнього року в Злинці, найбільшому селі Маловісківського району, було створено колгосп «Рассвет». Господарству віддали 3,5 тисячі гектарів орної землі (трохи менше, ніж колгоспам «Перше травня» та імені Свердлова, які теж базуються в Злинці).

Комсомольську організацію очолив Анатолій Хмурін — головний інженер господарства.

Однз на перші свої збори спілчани зібралися лише в травні...

До цього Анатолій був членом комітету комсомолу колгоспу імені Свердлова, відзначався активністю в громадській роботі. Саме тому райком комсомолу доручив йому тимчасово виконання обов'язків секретаря. Хмурін не заперечував. Трохи згодом молодь обрела його своїм ватажком.

З РОЗПОВІДІ АНАТОЛІЯ ХМУРИНА:

— Кажуть, що довір'я товаришів окрилює. Можливо, але я цього не відчував. Навпаки — злякався. Не роботи ні, — відповідальності. Спробуй згур-

тувати людей, котрі раніше працювали в різних колгоспах, а до новоствореного йшли дещо неохоче.

Почав з того, що познайомився з молодими механізаторами. Один із них — тракторист Віктор Лубцов — пізніше став членом комітету комсомолу, відповідальним за ідеологічну роботу. Знайшов підтримку і серед молодих доярків та відгодівельників.

Старанно готувалися ми до жнив. Розуміли, що вони стануть для комсомольської організації першим справжнім випробуванням. Ураховували, здається, все: надійно відремонтували техніку (як інженер, я немало хлопцям допомагав), створили свій комсомольський штаб «Жнива-82», три комбайни доручили молодим жнивникам. Дістали завдання й члени штабу «Комсомольського прожектора» Анатолій Ковальов, Леонід Крячко і Світлана Толстук, чітко спланували свою роботу ідеологічні активісти, очолювані Анатолієм Талала-

євим. Як начальник комсомольського штабу, я мав координувати всю роботу. А тут правління...

На тому переджнивному засіданні правління теж йшлося про організаційні заходи на період хлібозбирання. Виступали бригадири, спеціалісти сільського господарства, голова А. Т. Гудович. Для забезпечення безперебійної роботи збиральних агрегатів вирішили закріпити за ними керівників і спеціалістів з інженерної освіти. Анатолію Хмуріну «дісталися» жатки Михайла Івановича Матюшенка та Миколи Максимовича Бугайова. Про комсомольський штаб усі наче забули. А він не нагадав.

З РОЗМОВИ З АНАТОЛІЕМ ХМУРИНИМ:

— Як жнивається комсомольцям колгоспу?

— Не знаю... Здається, Анатолій Кривохижа серед водіїв «Нив» зараз лідирує. А Дмитро Гейко та Ігор Тоцький? Хтозна...

Розповісти про «Комсомольський прожектор»? Давненько я не бачив Толі Ковальова. Все більше коло своїх підопічних жаткарів, кручуся, допомагаю агрегати ремонтувати, запасні частини зі складу доставляю...

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ

У завогрі райкому комсомолу Володимир Донцов зранку телефон не вмикає. Дзвонять секретарі комсомольських організацій, відповідальні за гласність змагання диспетчери колгоспів. Повідомлення про трудові успіхи, а нерідко й рекорди молодих комбайнерів, трактористів сипляться як з рога достатку. Жнива! Ось тільки колгосп «Рассвет» мовчить. Може, тому, що комсомольський штаб господарства не починав своєї роботи?

М. ПОЛІЩУК.
Маловісківський район.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА твій ВНЕСОК, КОМСОМОЛ

ДЕНЬ, ЩО РІК ГОДУЄ

На Добровеличківський консервний завод ми завітали перед початком робочої зміни. Микола Іванович Приймак, директор підприємства, зустрів нас привітно. Ось тільки поговорити з ним ніяк не вдалося: до кабінету заходили майстри і працівники бухгалтерії, безперервно дзвонив телефон.

— У нас гаряча пора, — наче вибачаючись, мовив Микола Іванович. — У хліборобів є прислів'я: весняний день рік годує. Те ж саме ми, харчовики, можемо сказати про літню днину. Адже саме в цей час переробляємо і відправляємо споживачам свою продукцію.

Оглядаємо зразки консервованих продуктів, відправлених зазодом у торговельну мережу області. Тут щавель та кріп, компоти з вишень і черешень, гострий томатний соус, полуничний сироп та вишневий сік з цукром, мед штучний. Виготовлено 277 тисяч банок продукції при плані 40 тисяч.

Робітники заводу добре підготувалися до сезону переробки фруктів та овочів. Тож і не дивно, що машини, які нині працюють вишні й кабачки, до-

го не простоюють біля воріт підприємства: овочі та фрукти відразу надходять у цех на переробку. В цьому сезоні працівники сокового цеху вже відправили 169 тисяч банок полуничного сиропу. Освоїли також новий вид продукції — горіхову настойку для безалкогольних напоїв. Її вже виготовлено двадцять тонн. Тепер харчовики розробляють технологію приготування дуже поживного й смачного соку з кабачків.

Заходимо до консервного цеху, де зараз переробляють кабачки. Вважають масштабність і незвичний технологічний процес консервування.

На зміні — комсомольсько-молодіжна бригада Олени Скороход. У мийно-

му відділенні сотні скляних банок готують під кабачки молоді робітничі Валентина Гайденко та Інна Миц. Добре промиті й нарізані кружальцями овочі вкладають комсомолки Людмила Дзіна і Людмила Лісовська. До речі, вони, як і багато їхніх ровесників із шкіл Добровеличківки, приїждять сюди працювати на час літніх канікул.

В іншому приміщенні біля величезних котлів чаклує Ганна Сергіївна Дутчишина. Духмяний аромат прянощів приємно лоскоче ніздрі. Адже для того, щоб кабачки мали добрі смакові якості, в розчин додають петрушку, кріп, часник, листя хрону та м'яти, перець стручковий і чорний гіркий, лавро-

вий лист, корицю, гвоздику. Залиті гарячим розчином банки по конвейєру рухаються до автоклаву, де господарюють бригадири Олена Скороход і Тетяна Юденко. По сто сімдесят банок закладають з автоклави, і в цих величезних герметичних котлах закінчується процес консервування.

Бригада О. Скороход постійно перевиконує змінні завдання, — каже майстер консервного цеху Софія Миколаївна Скальська. — Цей колектив узяв підвищене соціалістичне зобов'язання: виконати річний план до Дня Конституції.

Моруч на столах стоять банки з незвичними овочами. Це перша партія нової продукції — патисони

консервованих та маринованих.

Окрім консервів і соку, завод виготовляє смачні й поживні кукурудзяні палички, запашну олію, а крупоцех переробляє гречку. До речі, 138 тонн гречаної крупи — це запланована продукція підприємства.

Успішно працюють добровеличківські харчовики. Вони прагнуть внести свій вклад у здійснення Продовольчої програми.

М. ЛИТВИНОВ.

На знімках (зліва): бригадир консервного цеху О. СКОРОХОД за роботою; (угорі) — восьмикласниця Добровеличківської середньої школи Людмила ДЗІНА; майстер-наставник консервного цеху С. М. СКАЛЬСЬКА з комсомолками В. ГАЙДЕНКО та І. МИЦ (знімок внизу).

Фото В. ГРИБА.

ПРИБУВ БОЛГАРСЬКИЙ БУДЗАГІН

26 липня до села Суботців Знаменського району прибув будівельний загін студентів Болгарського інституту дитячих та початкових учителів імені Тіли Кірковой. Керівник загону — викладач цього закладу Антон Атанасов Барбанов, комісар — Радка Христова Григорова.

Разом з будзагоном «Корчагинець» Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна болгарські студенти працюватимуть на сільськогосподарських роботах у колгоспі імені Леніна.

Коли болгарські юнаки і дівчата приїхали в Суботці, їх зустрічали хлібоміслю. Гриміла музика, цвіли квіти й умішки. Відбувся мітинг. До гостей зі словами вітання звернувся ректор педінституту імені О. С. Пушкіна О. Є. Поляруш, керівники колгоспу, студенти.

Гімн Болгарії і Союзу РСР звучали як символ дружби двох народів.

А. ЧЕКМЕНЬОВ.

У НАШИХ
БАШКИРСЬКИХ
ДРУЗІВ

НА ЧЕСТЬ СЛАВНОЇ ДАТИ

Широко відзначалося в республіці 425-річчя добровільного приєднання Башкирії до Росії. В містах і селах, у колгоспах і радгоспах, на фабриках і заводах відбулися урочисті мітинги, збори, народні гуляння.

Тисячі трудових колективів Башкирії рапортували в цей день про виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, узятих на честь славної дати. Серед них — бригада мулярів будівельного управління № 2 тресту «Башнафтозабудбуд». Колектив, що його очолює двічі орденонсець комуніст Адам Шарифгалєєв, достроково закінчив спорудження 14-по-

верхового будинку в Уфі.

Є у бригаді молодіжна ланка, яку очолює Фаніль Якупов. Два роки тому, проводжаючи його в лази Радянської Армії, друзі наказували йому відмінно служити і обов'язково повернутись у колектив. Фаніль виконав наказ: після служби в армії він ось уже кілька місяців знов очолює свою ланку. Нещодавно комсомольці прийняли в свій колектив чотирьох новачків — випускників профтехучилища.

Молоді муляри дали слово завершити п'ятирічку до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

ПО ПРАЦІ Й ШАНА

На полях республіки почалися жнива. На жатки і за штурвали комбайнів сіли досвідчені механізатори, комсомольці — переможці торішніх жнив.

Ударними темпами йде заготівля кормів для громадської худоби. За досягнуті успіхи в цій справі на республіканську Дошку пошани газети «Ленинськ» — «Ленинец» занесено такі комсомольсько-молодіжні колективи: ланку Володимира Коробка з радгоспу БашЦВКА Благівського району, яка за-

готовила 1316 тонн сінажу і 80 тонн сіна; бригаду Анфалія Салімова з колгоспу імені К. Маркса Дюрт-Алинського району, яка зиробила на агрегаті ДОН-6 754 тонни вітамінно-трав'яного борошна з гранулах.

МАЮТЬ ПОПИТ

Башкирське художнє об'єднання «Дружба» — підприємство, котре поставляє торгівлі найбільшу кількість товарів народних промислів і товарів культурно-побутового призначення — щороку на 2 мільйони карбованців. Характерною особливістю художнього об'єднання є широке застосування праці надомників. Багатодітні матері, люди похилого віку, молоді жінки, які перебувають у декретній відпустці, народні умільці охоче беруть замовлення на виготовлення ажурних шалей палантинів, тюбетейок, дерев'яних матерешок, виробів з лози, сувенірів.

Молоді конструктори, технологи, художники, що їх очолює комсомолка Галія Мамлієва, плодотворно працюють над відродженням забутих народних мотивів вишивки, тиснення по шкірі, аплікації, різь-

би. В торгівлю вже надійшли перші партії сувенірів, авторами яких є комсомолки Фая Юсупова, Альфія Талобілова, Ольга Кисельова, Желя Богданова, Надія Новакович. Це плетені з лози хлібниці, вази, вишиті тюбетейки, слазозвісні башкирські гармошки. Ця продукція має великий попит у покупців.

НОВЕ ВИДАННЯ

Вийшов перший номер науково-методичного журналу Міністерства освіти Башкирської АРСР — «Русский язык в башкирской школе». Це періодичне видання стане добрим помічником і порадиником учителям середніх шкіл і профтехучилищ, вихователям дитсадків.

Журнал відкривається редакційною статтею «Мова єдності, співробітництва, дружби та братерства народів СРСР». Провідні розділи журналу: «Методика», «З досвіду», «Початкові класи», «Викладач у вузах», «Російська мова в дитсадку».

Добірку підготовлено за матеріалами башкирської обласної газети «Ленинец».

ЕКОНОМНА ЕКОНОМІКА

БУТИ ГОСПОДАРЕМ

Сьогодні немає, мабуть, такої сфери життя суспільства, де б не позначилися останні досягнення науки і техніки. Про високий рівень матеріально-технічної бази сільськогосподарського виробництва свідчить і приклад нашого колгоспу: щороку в тракторній бригаді за автопарку надходять п'ять машин, досконалі механізми. Вони вирішують долю врожаю. Однак мало «осідлати» трактор чи комбайн, треба ще й правильно його експлуатувати.

Я тільки почав свою трудову діяльність, коли механізатори Ульяновського району виступили з ініціативою «Експлуатувати техніку без капітального ремонту продовж усього амортизаційного періоду». Пам'ятаю, як ми обговорювали в колективі це починання. Дійшли тоді єдиної думки: слід підтримати колег, треба ефективніше використовувати сільськогосподарську техніку.

Наша тракторна бригада — комсомольсько-молодіжна. Тому контроль за витрачанням пального, масла, запасних частин ми поклали на комсомольський пост якості. Вийшли до нього Віктор Харченко, Анатолій Марченко та Борис Козаченко.

Спочатку не все у нас виходило. Мабуть, доволу бракувало. Зверталися до поради до наставників, бригадирів тракторної бригади Сергія Олексійовича Громка і механізатора комуніста Григорія Івановича Андрушенка. Вони охоче нам допомагали, підказували.

Вже першого року лише на ремонтних роботах ми зекономили 8 тисяч карбованців. Зросла й урожайність: пам'ятаю, механізована ланка по вирощуванню кукурудзи, яку я очолював, одержала по 45 центнерів зерна качашесті з гектара.

Наступного року ми підписали договір на соціалістичне змагання з КМК тракторної бригади Володимира Дубченка з колгоспу «Дружба». І першим пунктом у ньому поставили економічні показники, пов'язані з ремонтними роботами.

Нарешті хлопці беруть доручену техніку, і вона їй експлуатувати. Це тільки продовжує строк служби тракторів, комбайнів, жаток, а й економічне господарству чималі кошти, позитивно впливає на соціалістичні успіхи культури, які ми вирощуємо.

Наше місце — на передньому краї загальнонаціональної боротьби за успішне здійснення Продовольчої програми. Саме тому молоді механізатори стали заспівачами в поході за економією та бережливостю. Може похвалитися: більшість комбайнів, жаток і тракторів, на яких працюють сьогодніші товариші на жнивях-82, вже по дві-три роки не були в капітальному ремонті.

О. ЗАРІЧНИЙ,
групкомсорг КМК
тракторної бригади
№ 3 колгоспу імені
Ватуліна.
Новоукраїнський район.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА МИТЦЯ

В акторській діяльності народного артиста УРСР С. С. Олексенка настало повноліття. Вісімнадцять років тому, випускник театральної інституції імені Карпенка-Карого, він уперше ступив на сцену Київського державного ордена Леніна академічного українського драматичного театру імені Івана Франка. І незбаром його ім'я стали ставити поруч імен Ю. Ткаченко, О. Кусенко, А. Гашинського.

У житті кожної людини настає час, коли вона оглядає свій пройдений шлях. Не для того, щоб поставити крапку, заспокоїтись, а для того, щоб сильніше змахнути крильми, злетіти до нових вершин.

НАРОД-
НИЙ
АРТИСТ
УКРАЇН-
СЬКОЇ
РСР
СТЕПАН
ОЛЕК-
СЕНКО

Повноліття

Я спитала Степана Степановича, які з ролей зграних ним, йому найдорожчі. Артист відповів:

— Найбільше я люблю своїх Урієля Акусту з однойменної п'єси, Михайла Гурмана з «Украденого щастя», Івана Петровича Войницького з п'єси «Дядя Ваня». Вони мені близькі, приваблюють неординарними характерами. Можливо з них я розумію і люблю серцем.

Який же треба мати діапазон акторського таланту, щоб однаков добре зіграти зосередженого, мовчазного Урієля Акусту, Михайла Гурмана, котрий, зазнавши від людей кризи, бореться за своє щастя всіма правдами і неправдами, Івана Войницького, людину, що страждає від власної бездіяльності, хоч і відчуває в собі надзвичайні сили.

З особливим любов'ю згадає С. Олексенко роль юного Лаерта, зіграну ним у фільмі «Гамлет». Під час зйомок картини артистові пощастило працювати разом із Смоктуновським, Толубєєвим, Козинцевим. Це було для нього корисною школою. Пізніше він знявся у стрічках «Десятий крок», «Солдати сапободи», «Така вона, гра» та багатьох інших.

Реалістично-психологічна переконливість — ось що відзначає кожен з героїв С. Олексенка.

Про роботу актора над роллю Степана Степанович розповідає:

— На мій погляд, працюючи над створенням образу, не можна задовольнитись одним лише драматургічним матеріалом. Відштовхуючись від нього, я беру матеріал із життя, узагальнюючи свої спостереження. Цього я намагаюсь вже тут, у театрі імені Івана Франка.

КОР.: Від чого залежить успіх артиста на сцені?

С. ОЛЕКСЕНКО: На це запитання не можна відповісти однозначно. Адже кожен актор, створюючи характер свого героя, повинен думати передусім про те, як улаштувати цей образ у назву всієї вистави. Та це не означає, що він повинен обмежувати свою творчу індивідуальність. Скоріше навпаки,

треба так будувати свою роль, щоб партнерам легко було спілкуватися, щоб закономірно стала імпрізація. Так що успіх артиста — це і успіх партнерів, режисера. При постановці вистави на сцені позичаю існуючі акторський ансамбль, без солістів. Вистава — це складний, рухливий організм, що складається з переплетіння людських долів характерів. І тут, як і в житті, кожний герой має право на ствердження свого «Я», але він не повинен існувати сам по собі, поза суспільством.

КОР.: Чи не ризикую артист, який створює яскраві образи людей, убираючи в себе їхню особистість, втратити свою, розчинитися у своїх героях?

С. ОЛЕКСЕНКО: Звичайно, ризикую. Та щоб цього не сталося, треба постійно займатися самовдосконаленням. Інакше можна стати нецікавим.

КОР.: Які риси, на ваш погляд, повинні бути притаманні сучасному акторові?

С. ОЛЕКСЕНКО: Насамперед громадянськість, яка виявляється в його життєвій позиції, в особистості актора, в широкому світогляді.

Позасценічне життя народного артиста УРСР С. Олексенка наповнене громадською і партійною діяльністю. Він — секретар партійної організації театру, депутат Київської міської Ради. Виконує велику роботу як член Українського комітету захисту миру. Разом з іншими артистами театру бере участь у творчих зустрічах, що проходять у студентських аудиторіях, заводських цехах, залах, науково-дослідних інститутах.

Робота в театрі, зйомки в кіно і телефільмах, громадська діяльність потребують від актора чимало часу і сил. Але це не заважає йому мріяти. Він мріє про нові цікаві ролі. І ці мрії здійснюються. Адже за повноліттям настає зрілість. Тепер глядачі з іще більшим нетерпінням чекають нових зустрічей зі своїм улюбленим актором, який ступив у пору свого зоряного часу.

О. АНОХІНА.

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ ІНАКОМИСЛЯЧИХ МАПУТУ. Расистські власті ПАР продовжують репресії проти інакомислячих. За повідомленнями з Йоганнесбурга, вони кинули в тюрму Пітера Діонса — одного з керівників «Руху самосвідомості чорних» — організації, яка виступає проти урядової політики апартеїду. Йому пред'явлено стандартне обвинувачення в «підірвній діяльності».

[ТАРС].

ЧАС РІШУЧИХ ДІЙ

— Неможливо забути те, що ми пережили і побачили в Радянському Союзі. І найглибше враження на всіх нас справило непереборне прагнення радянських людей до миру, — сказав кореспондентів АПН учасник «Маршу миру-82» з Норвегії 52-річний священник Ейвінд Загодаль. — Чесно признатися, спочатку у деяких прихильників миру зі Скандинавських країн були сумніви, заронені західними засобами масової інформації, які намагалися довести, що учасники Маршу будуть позбавлені можливості проводити антивоєнні маніфестації разом з простими радянськими людьми. Та як тільки ми пересікли кордон Радянського Союзу, кожен із нас наочно переконався в тому, що для радянських людей немає важливішого завдання, ніж зберегти мир. Вони рішуче підтримують антивоєнний рух не на словах, а своїми ділами сприяють зміцненню миру.

Повсюди в СРСР учасників Маршу зустрічали

ПОДІЇ,

ФАКТИ,

КОМЕНТАР

МАРШ МИРУ-82

як добрих друзів. Десять і сотні тисяч людей виходили на вулиці і приєднувалися до Маршу. Багато хто йшов разом з дітьми. Єдиним хором люди скандували лозунги, співали пісень. Питання війни і миру жваво обговорювалися як у незліченних особистих розмовах, так і під час дискусій на підприємствах, в установах. По праву можна сказати, що, ступивши на радянську землю, «Марш миру-82» став справді масовим.

Ті, хто із самого початку намагався розколотися рух за мир або принаймні збити його напор, твердили, що «Марш миру-82» не має, мовляв, сенсу і навіть «на руку Радянському уряду». Що ж, цілком можливо, що ця спільна акція прихильників миру зі Скандинавських країн і Радянського Союзу буде корисною для СРСР. Але вона в першу чергу служить поліпшенню взаєморозуміння у відносинах між Сходом і Заходом, зміцненню єдності різних частин міжнарод-

ного руху за мир. Тим самим «Марш миру-82» йде на користь усім народам, і його учасники пишуться тим, що воли виконують таку важливу та благородну місію.

Більшість учасників «Маршу миру-82» — це жінки, — відзначила датська активістка руху за мир Лізе Хесте-Матсе. — Жінкам, напевно, ближчі й зрозуміліші турботи про щастя дітей і мирне майбутнє для них. В останні роки в багатьох західних країнах помітне небувале зростання політичної активності жінок. Прийняте в грудні 1979 року рішення НАТО про розміщення в Західній Європі нових американських ракет середньої дальності на багатьох жителів країн цього регіону справило шокуюче враження. Нібито в Європі й без того мало запасів ядерної зброї, яка кілька разів здатна знищити все живе на землі. Люди зрозуміли, що коли вони не піднімуть рішучого голосу протесту, і не будуть самі діяти, то нагнітання гонимі озброєні зброєю

не людство у вир загальної ядерної війни.

Скептики часто-густо ставлять під сумнів ефективність антивоєнних виступів прихильників миру. Але для подібних сумнівів лишається дедалі менше приводів. Ми віримо в те, що коли нам вдасться й далі згуртувати ряди учасників антивоєнного руху в Європі, США і на інших континентах, то його мети буде досягнуто. Народи примусять відступити сили милітаризму і війни.

Всіх прихильників миру надихає на активізацію своїх дій нова миролюбна ініціатива Радянського Союзу, котрий урочисто заявив, що в односторонньому порядку відмовляється від застосування першим ядерної зброї. Ми вимагаємо, щоб уряди західних країн, які мають ядерну зброю, наслідували цей приклад. Коли ми повернемося додому, то постараємося донести до широких кіл населення Західної Європи правду про миролюбність Радянського Союзу, про його конкретні кроки, спрямовані на зміцнення миру.

(АПН).

ПРОТИ ДИКТАТУ США

Не минуло й кількох тижнів після зустрічі у верхах провідних капіталістичних країн у Версалі, де Рейган публічно обіцяв пом'якшити протекціоністські бар'єри, як США почали наступ на франк, пише французька преса. Сьогодні відносною вартістю долара. Тепер третину всього імпорту із США Франція зобов'язана оплачувати в доларах.

Односторонньо США поставили митні бар'єри для ввозу до себе європейської сталі, текстилю і сільськогосподарської продукції. Дедалі більше зростає в Західній Європі невдоволення зусиллями США примусити своїх союзників по НАТО збільшити витрати на озброєння і особливо взяти участь в економічній війні, яку розгорнули США проти СРСР та інших соціалістичних країн.

США безперечно втручаються в уже укладені контракти між СРСР і західноєвропейськими країнами про поставку устаткування для газопроводу Спінб — Західна Європа, зухвало намагаються перешкодити європейцям використати державні енергії, які не залежать від доларового гніту, прагнуть використати взаємовигідні торговельно-економічні відносини із соціалістичними країнами для зниження рівня безробіття.

Нинішня політика США у відношенні до західноєвропейських країн, пише газета «Юманіте»,

— це грубе втручання в суверенні справи цих країн. Економічна війна США проти соціалістичних країн, яка зачіпає інтереси західноєвропейців, веде без усякого попередження і консультацій США зі своїми союзниками. Вашингтонські дії роблять усе що їм заманеться, навіть якщо це суперечить здоровому розуму, інтересам їхніх союзників.

Найсумніше, підкреслює газета «Юманіте», — це те, що президент США не здатний додержати свого слова. У Версалі він запевняв, що не має наміру вдаватися до протекціоністських заходів проти західноєвропейських фірм і підвищувати обмінний курс долара. Вже через три тижні він порушив цю обіцянку.

Там же він говорив про готовність підходити до відносин з СРСР та іншими соціалістичними країнами обережно, так, щоб не порушити їх. Він не додержав цієї обіцянки, заклавши «спільний ризик» скоротити торговельно-економічні зв'язки з країнами РЕВ.

Французька преса вважає, що у Франції та інших західноєвропейських країнах є можливість боротися з американським диктатом. Це — розумно, всупереч імперським домаганням США, взаємовигідних економічних відносин із соціалістичними країнами і країнами, що розвиваються; це — розвиток усіх галузей національної індустрії; це — об'єднання зусиль усіх західноєвропейських країн у боротьбі проти повністичного імперіалізму США.

А. МЕЛЬНИКОВ.
(АПН).

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРИЧКИ ТАРС

АПЕШТ. Міжнародний табір студентських будівельних загонів відкрився у великому промисловому центрі Угорщини — місті Мішкольці. Юнаки і дівчата з шести соціалістичних країн, у тому числі Радянського Союзу, під час літніх канікул допоможуть угорським ровесникам у спорудженні нового конверторного цеху на металургійному комбінаті імені В. І. Леніна.

У будівництві цього об'єкта — найбільшого в нинішній п'ятирічці — активну участь беруть угорські комсомольці. У Мішкольці пройнуть зустрічі молоді, на яких будуть обговорені питання участі юнаків і дівчат із соціалістичних країн у розв'язанні великих народногосподарських завдань.

ГАВАНА. Більш як 11 тисяч кубинських юнаків і дівчат навчаються робітничих професій на промислових підприємствах країни — членів Ради економічної взаємодопомоги. В нинішньому році для здобуття спеціальності на фабриках і заводах текстильної, хімічної, металургійної, машинобудівної, електронної та інших галузей індустрії в Радянський Союз, НДР, Угорщину і Чехословаччину поїдуть ще 4 тисячі молодих кубинців.

БОНН. Організація Соціалістична німецька робітничая молодь (СНРМ) закликала до активізації боротьби проти зростання безробіття серед молодого покоління країни. У розповсюдженій тут відозві правління СНРМ до робітничої молоді підкреслюється, що однією з головних причин безро-

біття, яке охоплює тепер більш як 700 тисяч молодих людей ФРН, і кризи в галузі освіти є гонка озброєнь, зростання воєнного бюджету. Тому найважливішим лозунгом молоді в боротьбі за свої права повинна стати вимога «нам потрібна робота, а не ракети!», говориться у відозві.

ОТТАВА. «Покоління без майбутнього» — так дедалі частіше називають цей канадський молоді сьогодні. Катастрофічне зростання безробіття, страх перед майбутнім, наркоманія, самогубства. Такою є трагічна доля багатьох молодих канадців.

Тільки за офіційними, далеко не повними даними, тепер у середньому по країні частка безробітних серед молоді становить 25 процентів. У деяких провінціях, як, наприклад, у Квебеку, цей показник значно перевищує 30 процентів. Однак навіть ці цифри не дають уявлення про справжній масштаб епідемії безробіття. Як відзначають соціологи, офіційна статистика не враховує десятків тисяч юнаків і дівчат, які втратили надію дістати роботу, перестали реєструватися на біржах праці.

ТОКІО. «Не допустити перетворення Японії в арену ядерної війни!» — таку резолюцію прийняли учасники мітингу молоді і студентів Японії, який відбувся на березі озера Яманасі (префектура Яманасі). В документі підкреслюється важлива роль, яка належить молоді в справі боротьби за мир, асебічну і повну заборону атомної зброї.

[ТАРС].

Розвідники виходять у ніч

КОНКУРС
«НАС ЄДНАЛО
БРАТЕРСТВО»

Сьомий рік у Хашуватській середній школі працює музей бойової слави 5-ї гвардійської Червонопрапорної танкової армії, яка брала участь у визволенні нашої області, зокрема Гайворонського району, села Хашуватого від німецько-фашистських загарбників. Червоні слідопити розшукали 1110 ветеранів армії, з трьомастами ведуть листування.

3 ДІЙСНЮЮЧИ операцію по визволенню Правобережної України від окупантів, війська Другого Українського фронту на початку березня 1944 року прорвали в районі Звенигородки фронт гітлерівців і, ламаючи впертий опір всього, поглинали його на захід. Командування п'ятої гвардійської танкової армії направило в тил ворога розвідувальний загін під командуванням гвардії капітана Миколи Овсійовича Чернявського. В його завдання входило: вийти рейдом у глибокий тил противника, виявити напрям відступу і чисельність німецько-фашистських військ, розвідати системи оборонних споруд, розташування і сили гарнізонів, стан шляхів, переправ, характер місцевості.

У загоні налічувалося 150 чоловік. Це — відважні, досвідчені розвідники, які добре знали сесю бойову справу, гаряче люблячи свою Радянську Батьківщину.

У ніч на 9 березня 1944 року розвідагін вирушив на Умань. Попереду рухався дозор, котрим командував гвардії старший лейтенант Сергій Іванович Полежакий. Боковими розвіддозорами командували гвардії капітан Авраменко та гвардії капітан Маркєєв. Маневруючи обхідними шляхами, загін обігнав відступаючі колони німців і знову опинився в тилу фашистських військ. Обійшовши Умань, він мав вийти до Південного Бугу, по-

відомляючи командування, куди рухаються ворожі війська, де займають оборону, як вона побудована, стан переправ через водні рубежі, як ці переправи охороняються. Щоб прискорити рух, загін вирішив вийти на шосейний шлях. Він теж був розбитий і малопрохідний, та все ж по ньому легше було просуватися, ніж по бездоріжжю та орній землі.

Прибувши з дозору, гвардії капітан Іван Миколайович Маркєєв доповів, що з Умані в південно-західному напрямі відступає колона німецьких військ. Командир розвідагону М. Є. Чернявський вирішив не дати можливості фашистам вийти, а

потім випередити їх у виході до Південного Бугу.

Маючи попередню дві танки Т-34, загін наздогнав колону окупантів, під прикриттям темряви пристроївся до її хвоста. В цей же час було вислано групу розвідників на конях у голову колоні гітлерівців, група перебралась її справа та зліва. Як потім свідчили полонені німецький офіцер, фашисти помітили, що збоку від них ідуть вершники, але прийняли їх за своїх, які тікали з Умані.

Тим часом кінні розвідники на чолі з гвардії капітаном Авраменком, обігнавши німецьку колону, влаштували засаду обабіч шляху. Темряву прорізала серія червоних ракет. Загін усіма силами обрушився на гітлерівців. Підірвані дві ворожі цистерни з паливом, охоплені полум'ям, освітили всю колону.

Наприкінці дня 10 березня розвідагін п'ятої гвардійської танкової армії першим вийшов до

Південного Бугу на південний схід від Гайворона. Експлант дозори, пильно оглянувши район Гайворона, доповіли, що в місті розташовані великі сили ворога. Добути відомості про противника було передано в розвідвідділ армії та розвідникам 29-го танкового корпусу. А загін рушив у напрямі лівого берега до Хашуватого. Річка на той час дуже розлилась, її ширина досягла ста метрів.

М. Є. Чернявський загнав ніч на 11 березня, світанок. На правому березі Південного Бугу фашисти рили окопи, зміцнювали свою оборону, яку займали нові частини.

У село Хашувате було направлено розвідувальний дозор на чолі з гвардії старшим лейтенантом Сергієм Івановичем Полежакиним із завданням розкрити систему оборони ворога. Необхідно було встановити, де знаходяться слабкі ділянки, по яких найбільш вигідно завдати удару, розвідати підступи до міста, взяти, якими силами і засобами обороняється ворог, де розташована охорона. Минула година, друга, а від дозору не надходило ніяких відомостей. З великим напруженням розвідники прислухалися до всього, що відбувалося в селі. С. І. Полежакий доповів, що в

Хашуватому розташовувався сильний гарнізон противника, здатний відбити атаки танків і піхоти, є і протиповітряна оборона. Відступаючі частини, котрі прибувають у район села, переправляються через міст на правий берег річки, займають оборону в підготовлених траншеях. Міст через Південний Буг посилено охороняється. На правому березі було виявлено два закопані танки та артилерійську батарею. З повітря переправу прикривали добре замасковані зенітні гармати.

Відомості, що їх добули розвідники С. І. Полежакий, передали в розвідвідділ армії (1945 року С. І. Полежакий у районі Клейпеди загинув. Йому посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу).

В ніч на 13 березня при взаємодії з повітряно-десантними частинами танкісти зламали опір ворога і визволили село Хашувате від німецько-фашистських загарбників. Слідом за першими танками через Південний Буг переправився й розвідувальний загін, який з честю виконав поставлене перед ним завдання.

Л. СОЛГУТОВСЬКИЙ,
учитель, директор музею бойової слави села Хашуватого.
Гайворонський район.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» —
«ПОДІЛЛЯ» — 0:2

Кіровоградська «Зірка» в черговому матчі 45-го чемпіонату країни приймала на своєму полі хмельницьке «Поділля». Як відомо, перед цим вона провела дві зустрічі в гостях і обидві програла: в Павлограді «Колосу» — 1:2 і в Дніпродзержинську «Металургу» — 0:2.

Спад у грі команди, мов барометр, що показує бо-ліальникам «футбольну погоду». Тож на матч із хмельничанами прийшла невелика кількість любителів футболу. І все ж вони сподівалися: можливо, невдачі «Зірки» тимчасові, можливо, вона виправиться, знов заграє, як на стар-ті минулого чемпіонату.

Але сподівання такі виявилися марними. «Поділля», котре займає передостанню сходинку турнірної таблиці, зовсім не збралося капітулювати, скла-дати зброю перед господарями поля. Їм в глуху оборону і хмельничани на перших же хвилинах відкрили рахунок.

А господарі? Вони були просто невизначені навіть порівняно з недавніми далекими блискучими матчами. В діях кіровоградців бракувало майже всіх компонентів, якими відзначається зрістна гра: продуманих комбі-цій, взаємозв'язків між ланками, точних пасів, ударів по воротах суперників. Складалося враження, що місцеві футболісти зовсім розгубили спортивний

СПОРТ

логізм, велику гру, наче виконували примовний обов'язок. Гості ж виступили цим і в другій половині про-вели ще один гол.

Що ж далі, куди коти-г-

„СТОП!
УСЕ—СПОЧАТКУ!“

ВІД МАСОВОСТІ —
ДО МАЙСТЕРНОСТІ

У минулі вихідні дні обласна рада ДСТ «Колос» провела легкоатлетичні змагання за програмою VII сільських спортивних ігор.

На районному стадіоні в Новоукраїні було свято.

більше ста п'ятдесяти легкоатлетів, що тренуються в колективах «Колоса». Увагу любителів легкої атлетики відразу привернули представники Гайворонського району. В кожному виді вони займали призові місця. Осв. Васи-

ної ради «Колоса» В. В. Колодійський підкреслює:

— Передусім це заслуга тренера Михайла Васильовича Самбурського. Ще й року немає, як цей суміш-ний фахівець очолив секцію з легкої атлетики в Гайвороні, а вже є відра-ді показники, є конкретна віддача. Його вихованці регулярно виступають на районних змаганнях, про-пагуючи свій улюблений вид спорту. Їхні прагнен-ня — порівнятися з майс-трами. З таких, як Василь Хмелюк та Галина Котова, беруть приклад десятки юнаків і дівчат району.

Найкращий результат на стометрівці — 12,3 секун-ди — показала кіровоград-ка Тріна Колонова. А у змагання Петра Куделі на цій дистанції перший рядок у турнірній таблиці чоловіків — 11,00. Далі за своїх суперників штовхнув ядро олександрієць Воло-димир Максимчук — 11 метрів 27 сантиметрів. Представник Олександрі-ського району Валерій Дудник стрибнув у впо-ту на 185 сантиметрів. Се-ред десятиборців найсиль-нішим був теж олександрі-єць — Ігор Шербина, який набрав 4241 очко.

Визначено трьох перших призерів у командному за-ліку. Ними стали гайво-ронці, кіровоградці та олександрівці.

Під час проведення зма-гання і весняних стартів з багатоборства ГПО ми вже зауважували, що дея-кі працівники районних рад «Колоса» безвідповід-ально ставились до комп-лектування збірних команд для участі в обласних тур-нірах. В обласній раді то-ді зробили належні вис-новки — вжили організа-ційних заходів. І вже не-давно була певна віддача (правильно, наприклад, зорієнтувалися головні-ні і гайворонці).

Та все ж безвідповідаль-ності в окремих районних радах ще й досі не викоре-нено. На легкоатлетичний турнір не прийшли спор-смени Світловодського, Онуфріївського, Устимів-ського та Новоградіськ-ого районів. Новоградці замість десяти чоловік виставили лише три, але вони не дали залікових очок. Така ж кількість учасників була в команді Маловисіського району — у них усього 30 очок, що на 271 очко менше, ніж у перших призерів.

Серйозні недоліки в роз-витку легкої атлетики в багатьох сільських колек-тивах посилюються тим, що там немає кваліфіко-ваних представників спор-сменів. А як, скажімо, ро-зуміти світловодського тренера В. Басюка, якому створено всі належні умо-ви для роботи? Кажуть, що фахівець він досвідче-ний. Проте його вихованці дуже рідко виступають навіть на районних зма-ганнях. Час йому після річних занять показати своїх легкоатлетів і на стартах обласного рангу. Та В. Басюк, очевидно, сільським спортивним іг-рам не надає значення. Не прийняв у Новоукраїнку і світловодський першороз-рядник Микола Долганов, котрого збиралися вклю-чити у збірну обласної ради «Колоса».

Під час тренувань ви-можливий тренер часто по-вторює, звертаючись до своїх вихованців: «Стоп! Усе — спочатку». І макс-имальної віддачі він чекне від пайсильніших і від по-чатківців. Таку вимогу тре-ба поставити й після легко-атлетичного турніру пред-ставників «Колоса» до всіх його учасників. Інакше зростання не буде.

М. ВІНЦЕВИЙ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

У кожному з 22 цехових колективів фізкультури заводу «Червона зірка» щоразу проводиться спартакіада з п'яти-семи видів спорту, а центральними є змова й літня спартакіада підприємства, на старті яких виходять майже 7 тисяч фізкультурників. У турнірі футболістів, наприклад, беруть участь 12 команд.

На знімку: грають цехові команди.

Фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

ся команда? Звичайно, від-повідати на це не любите-лям футболу. Очевидно, рі-шуче слово повинна сказа-ти обласна федерація фут-болу.

М. ОРЛЮК.

Відбувся парад спортсме-нів. Грали духові оркест-ри, майорили прапори спор-тивних товариств. Своєю майстерністю у показовій програмі демонстрували сільські велосипедисти, самбісти, дзюдоїсти, борці класичного стилю.

А потім уже стартувало

Хмелюк першим фінішує на дистанції 400 метрів і перекриває норматив пер-шорозрядника. А Галина Котова під час забігів на 800 і 1500 метрів виборює результат вищий за вимо-ги другого спортивного розряду.

Заступник голови облас-

«Молодой комуняр» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському чужині.

ВН 01585

Індекс 61108.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград

вул. Луначарського, 36

Обсяг 0,6 друч. арш.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової ро-
боти — 2-45-36; відділу загальної секре-
тарії — 2-46-87; відділу комсомольського
контракту — 2-46-57; відділу пропаганди —
2-45-36; відділу учнівської молоді —
2-46-87; відділу військово-патріотичного
виховання та спорту — 2-45-35; відділу
оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії —
2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної
редакції — 3-03-53.

Здм. № 364.

Тираж 51300.

Голова входить в вівторок,
четвер і суботу

Друкарня Імени Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.